

© T.C. Adalet Bakanlığı, 2015. Bu gayri resmi çeviri, Adalet Bakanlığı Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü İnsan Hakları Daire Başkanlığı tarafından yapılmış olup, Mahkeme'yi bağlamamaktadır.

© Republic of Turkey, 2015. Unofficial translation made by the Human Rights Department of the Ministry of Justice Directorate General for International Law and Foreign Relations This translation does not bind the Court.

© République de Turquie, 2015. Cette traduction non officielle a été faite par la Direction des Droits de l'Homme de l'Unité des Relations extérieures et juridiques du Ministère de la Justice. Elle ne lie pas la Cour.

Tematik Bilgi Notu – “Dublin” Davaları

Temmuz 2015

İşbu Tematik Bilgi Notu, Mahkeme açısından bağlayıcı değildir ve tüm ayrıntıları içermemektedir.

“Dublin” Davaları

“Dublin” Topluluk Hukuku

“Dublin” sistemi, Avrupa Birliği Üye Devletlerinden birinde bir üçüncü ülke vatandaşı tarafından yapılan sığınma başvurusunun incelenmesinden hangi Üye Devletin sorumlu olduğunun belirlenmesine hizmet eder.¹

Dublin Tüzüğü², bir sığınma başvurusunun incelenmesinden yalnızca bir Üye Devletin sorumlu olması ilkesini tesis etmektedir. Amaç; sığınma talebinde bulunan kişilerin bir ülkeden diğerine gönderilmesinin ve ayrıca, bir kişi tarafından birden fazla başvuru yapılması suretiyle sistemin istismar edilmesinin önüne geçilmesidir.

Sığınma başvurusunu incelemekle sorumlu kılınan Üye Devlet, başvuruda bulunan kişinin sorumluluğunu üstlenmek ve başvuruyu işleme almak zorundadır. Şayet kendisine sığınma başvurusunda bulunulan bir Üye Devlet, bir başka Üye Devletin sorumlu olduğunu düşünürse; söz konusu Üye Devletten başvurunun sorumluluğunu üstlenmesini talep edebilir.

¹ Norveç, İzlanda, İsviçre ve Liechtenstein dâhil olmak üzere tüm AB Üye Devletleri Tüzük’ü uygulamak zorundadır.

² Avrupa Komisyonu İçişleri Genel Müdürlüğü internet sitesi üzerinde [Dublin Tüzüğü ile ilgili sayfaya](#) bakınız.

Kendisine talepte bulunulan Devletin ilgili kişinin sorumluluğunu üstlenmeyi veya söz konusu kişiyi geri almayı kabul etmesi halinde; başvuran kişiye, başvurunun, bulunduğu ülkede kabul edilemez olduğunu ve sığınmacının sorumlu Üye Devlete gönderilmesi zorunluluğu bulunduğunu belirten gerekçeli bir karar gönderilir.

T. I. / Birleşik Krallık (başvuru no. 43844/98)

7 Mart 2000 (kabul edilebilirlik hakkında karar)

Sri Lanka vatandaşı olan başvuran, Almanya'dan ayrılarak Birleşik Krallık'ta sığınma başvurusunda bulunmuştur. Birleşik Krallık Hükümeti, Almanya'dan *Dublin Sözleşmesi* uyarınca başvuranın sığınma talebini inceleme sorumluluğunu üzerine almasını istemiştir. Başvuran, Alman makamlarının kendisini Sri Lanka'ya göndereceğinden endişe etmiş; Sri Lanka'da güvenlik güçlerinin, LTTE'nin (bağımsızlık için silâhlı mücadelede bulunan bir Tamil örgütü) ve Hükümet yanlısı Tamil eylemci örgütlerinin elinde Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 3. maddesine³ (işkence ve insanlık dışı veya aşağılayıcı muamele yasağı) aykırı muamele göreceği konusunda gerçek bir risk bulunduğunu iddia etmiştir. Başvuran, Sri Lanka'da LTTE'nin kötü muamelesine uğradığını ve evini terk etmek zorunda kaldığını ileri sürmüştür. Bunun yanı sıra, Kolombo'da üç ay süreyle hapis tutulduğunu ve Tamil Kaplanı olduğundan şüphelenen güvenlik güçlerinin kendisine işkence ettiğini iddia etmiştir.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, başvurunun **kabul edilemez** olduğuna karar vermiştir (açıkça temelden yoksun). Mahkeme, Almanya'nın başvuranı Sözleşme'nin 3. maddesine (işkence ve insanlık dışı veya aşağılayıcı muamele yasağı) aykırı olarak Sri Lanka'ya geri göndereceği yönünde gerçek bir risk tespit edilmediğini kaydetmiştir.⁴

K.R.S. / Birleşik Krallık (no. 32733/08)

2 Aralık 2008 (kabul edilebilirlik hakkında karar)

İran vatandaşı olan başvuran, Yunanistan üzerinden Birleşik Krallık'a giriş yapmıştır. *Dublin II* Tüzüğü uyarınca, Birleşik Krallık makamları Yunanistan'dan başvuranın sığınma talebini inceleme sorumluluğunu üstlenmesini talep etmiş; Yunanistan da bu talebi kabul etmiştir.

³ Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 3. maddesi: “Hiç kimse işkenceye veya insanlık dışı ya da aşağılayıcı muamele veya cezaya tabi tutulamaz”.

⁴ Mahkeme kararında, başvuranın bir üçüncü ülkeye gönderilmesinin Birleşik Krallık'ın, bu sınırdışı kararının başvuranı Sözleşme'nin 3. maddesine aykırı bir muameleye maruz bırakmamasını sağlama sorumluluğunu ortadan kaldırmadığını ifade etmiştir.

Başvuran, Yunanistan’daki sığınmacıların durumu nedeniyle, Birleşik Krallık’tan sınırdışı edilmesinin Sözleşme’nin 3. maddesine (insanlık dışı veya aşağılayıcı muamele yasağı) aykırı olacağını iddia etmiştir.

Mahkeme, başvurunun **kabul edilemez** olduğuna hükmetmiştir (açıkça temelden yoksun). Mahkeme önündeki deliller, Yunanistan’ın insanları başvuranın menşe ülkesi İran’a göndermediğini göstermekteydi. Ayrıca, başvuranda dâhil olmak üzere ülkesine gönderilen kişilerle ilgili olarak, aksi yönde bir kanıt bulunmadığı sürece Yunanistan’ın, ülkesine gönderilen herhangi bir kişinin Sözleşme’nin 34. maddesi uyarınca sahip olduğu Mahkemeye başvuruda bulunma hakkını (ve Mahkeme İçtüzüğü’nün 39. maddesi uyarınca geçici tedbirler⁵ alınması yönündeki talebini) hem uygulanabilir hem de etkili kılma yükümlülüğünü yerine getireceğinin varsayılması gerekmekteydi.

M.S.S. / Belçika ve Yunanistan (no. 30696/09)

21 Ocak 2011 (Büyük Daire Kararı)

Başvuran, Belçika’ya ulaşmadan önce Yunanistan üzerinden AB’ye giriş yapan ve Belçika’da sığınma başvurusunda bulunan bir Afgan vatandaşıdır. *Dublin II Tüzüğü* uyarınca, Belçika Yabancılar Bürosu, Yunan makamlardan sığınma başvurusunun inceleme sorumluluğunu üstlenmelerini talep etmiştir. Başvuran bilhassa, Yunanistan’daki tutukluluk ve yaşam koşullarından şikâyetçi olmuş ve bu şikâyetlerle ilgili olarak Yunan hukukunda etkili hiçbir hukuk yolu bulunmadığını iddia etmiştir. Ayrıca Belçika’nın kendisini Yunanistan’daki iltica usulündeki eksikliklerden kaynaklanan risklere ve sığınmacıların Yunanistan’da karşı karşıya kaldığı zayıf tutukluluk ve yaşam koşullarına maruz bırakmış olmasından şikâyet etmiştir. Başvuran ayrıca, bu şikâyetler konusunda Belçika hukukunda etkili hiçbir iç hukuk yolu bulunmadığını ileri sürmüştür.

Mahkeme; bilhassa başvuranın Belçika’dan Yunanistan’a nakledilmesini göz önünde bulundurarak, uluslararası örgüt ve organlarca hazırlanan raporların tamamının Dublin sisteminin Yunanistan’da uygulanmasının yol açtığı uygulama güçlükleri hakkında benzer açıklamalarda bulunduğunu ve Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliğinin Belçika hükümetini buradaki durum hakkında uyarılmış olduğunu kaydederek; başvuran hakkında sınırdışı emri verildiği esnada, Belçika makamlarının Yunanistan’daki iltica usulünde bulunan

⁵ Bunlar, davanın seyri çerçevesinde Mahkeme önünde alınan ve ilgili Devlet üzerinde bağlayıcılığı bulunan tedbirlerdir. Mahkemenin, ilgili davaların kabul edilebilirliği veya esası hakkında vereceği müteakip kararlar hakkında peşin hüküm vermezler. Mahkemenin geçici tedbir uygulanması yönündeki bir talebi kabul etmesi halinde, başvuranın sınırdışı edilmesi Mahkemenin başvuruyu incelediği süre boyunca ertelenir (bununla birlikte Mahkeme, başvuranın durumunu takip eder ve davayı incelediği esnada söz konusu tedbiri kaldırabilir). Ayrıca “[Geçici tedbirler](#)” hakkındaki tematik bilgi notuna bakınız.

eksikliklerin farkında olması gerektiğine hükmetmiştir. Belçika, başlangıçta salt Yunan makamlarıyla yapılan zımnî bir anlaşmaya istinaden başvuranın sınırdışı edilmesine karar vermiş ve Yunan makamlarının nakli kolaylıkla reddedebileceği bir sırada ve Yunan makamları herhangi bir güvence vermemişken tedbir kararını uygulamaya yönelmiştir. Belçika makamlarının, başvurana Sözleşme standartlarına uygun şekilde muamele edileceğini varsaymaması; Yunan makamlarının iltica mevzuatlarını uygulamada ne şekilde tatbik ettiğini kontrol etmesi gerekmektedir; ancak bu şekilde yapmamışlardır. Bu nedenle, **Belçika Sözleşme'nin 3. maddesini** (aşağılayıcı muamele yasağı) **ihlal etmiştir**. Mahkeme ayrıca, Belçika ile ilgili olarak, başvuran hakkındaki sınırdışı emri konusunda etkili hiçbir iç hukuk yolu bulunmaması nedeniyle Sözleşme'nin **3. maddesi ile bağlantılı olarak 13. maddenin** (etkili başvuru hakkı) **ihlal edildiğine** hükmetmiştir.

Mahkeme, **Yunanistan ile ilgili olarak**, Yunan makamlarının başvuranın sığınma başvurusunu incelemadaki eksiklikleri ve başvuranın başvurusunun esası hakkında ciddi bir inceleme yürütülmesizin ve etkili bir iç hukuk yoluna erişimi olmaksızın doğrudan veya dolaylı olarak menşe ülkesine geri gönderilmesi konusunda karşı karşıya kaldığı risk nedeniyle, Sözleşme'nin **3. maddesi ile bağlantılı olarak 13. maddesinin ihlal edildiğine** karar vermiştir. Mahkeme ayrıca, Yunanistan ile ilgili olarak, başvuranın Yunanistan'daki gerek tutukluluk gerekse yaşam koşulları nedeniyle, Sözleşme'nin **3. maddesinin** (aşağılayıcı muamele yasağı) **ihlal edildiğine** karar vermiştir.

Son olarak, Sözleşme'nin **46. maddesi** (kararların bağlayıcılığı ve infazı) uyarınca Mahkeme, **Yunanistan'ın**, gecikmeksizin, başvuranın sığınma talebinin esası hakkında Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi şartlarını karşılayan bir inceleme yürütmesi ve inceleme sonucunu beklerken de başvurana tehcir etmekten imtina etmesi **gerektiğine** karar vermiştir.

21 Aralık 2011 tarihli bir Büyük Daire kararında, Avrupa Birliği Adalet Divanı (ABAD), *M.S.S. / Belçika ve Yunanistan* davasına açıkça atıfta bulunmak suretiyle (bk. bilhassa söz konusu ABAD kararı §§ 88-91), Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin tutumuna benzer bir tutum benimsemiştir.

Mohammed Hussein / Hollanda ve İtalya

2 Nisan 2013 (kabul edilebilirlik hakkında karar)

Bu dava, bilhassa, *Dublin II Tüzüğü* uyarınca Hollanda'dan İtalya'ya nakledilmeleri halinde kendisinin ve iki küçük çocuğunun kötü muameleye maruz bırakılacağını iddia eden Somalili bir sığınmacı ile ilgiliydi. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, tarafların yararına ve önündeki yargılamaların usulüne uygun yürütülmesi lehine, Hollanda Hükümetinden **İçtüzük'ün** 39.

maddesi (geçici tedbirler) uyarınca, Mahkemenin dava hakkındaki kararını beklerken başvurunu İtalya’ya sınırdışı etmemesini istemiştir.

Mahkeme, başvurunun **kabul edilemez** olduğuna hükmetmiştir (açıkça temelden yoksun). Özellikle, İtalya’ya dönmeleri halinde başvuran ve iki çocuğuyla ilgili ileriki olasılıklara istinaden, Sözleşme’nin 3. maddesinin (insanlık dışı veya aşağılayıcı muamele yasağı) kapsamına girecek kadar gerçek ve yakın bir zorluk riski bulunduğu sonucuna varılamayacağına kanaat getirmiştir. İtalya’daki sığınmacıların genel durumu da sistemsal herhangi bir eksiklik olduğuna işaret etmemiştir. Bu nedenle Mahkeme, sınır dışı kararının ertelenmesinin iptal edilmesine karar vermiştir.

Bk. ayrıca: [Halimi / Avusturya ve İtalya](#), 18 Haziran 2013 tarihli kabul edilebilirlik hakkında karar; [Abubeker / Avusturya ve İtalya](#), 18 Haziran 2013 tarihli kabul edilebilirlik hakkında karar.

Mohammed / Avusturya

6 Haziran 2013 (Daire Kararı)

Bu dava, *Dublin II Tüzüğü* uyarınca Avusturya’dan Macaristan’a ihraç edilmesi gereken bir Sudan vatandaşının, Macaristan’a zorunlu naklinin kendisini insanlık dışı muameleye denk koşullarla karşı karşıya bırakacağı ve Avusturya’da bulunduğu ikinci sığınma talebinin, nakil emrini askıya alma etkisi olmadığı hakkındaki şikâyeti ile ilgiliydi.

Mahkeme, Sözleşme’nin 3. maddesi (işkence ve insanlık dışı veya aşağılayıcı muamele yasağı) **ile bağlantılı olarak 13. maddenin** (etkili başvuru hakkı) **ihlal edildiğine** hükmetmiştir. Söz konusu zamanda nakledilmesi halinde Sözleşme haklarının ihlal edilmiş olacağı yönünde savunulabilir bir iddiası bulunmasına karşın, ikinci sığınma başvurusu hakkındaki yargılamalar esnasında başvurana zorunlu nakil karşısında koruma sağlanmamıştır. Aynı zamanda Mahkeme, kısa bir süre önce Macaristan’da kabul edilen ve sığınmacıların durumunu iyileştirici yasa değişikliklerini göz önünde bulundurarak, **başvuranın naklinin** Sözleşme’nin **3. maddesini ihlal etmeyeceğine** karar vermiştir.

Sharifi / Avusturya

5 Aralık 2013 (Daire Kararı)

Bu dava, bir Afgan vatandaşının Avusturya makamları tarafından Ekim 2008’de *Dublin II Tüzüğü* uyarınca Avusturya’dan Yunanistan’a nakledilmesiyle ilgiliydi. Başvuran, Yunanistan’ın sığınma taleplerini doğru şekilde ele alamaması ve sığınmacılara yeterli koşullar sunamaması nedeniyle, söz konusu nakil işleminin kendisini Sözleşme’nin 3.

maddesine (insanlık dışı veya aşağılayıcı muamele) aykırı muameleyle maruz bıraktığından şikâyetçi olmuştur.

Mahkeme, **başvuranın naklinin** Sözleşme'nin **3. maddesini** (insanlık dışı veya aşağılayıcı muamele) **ihlal etmediğine** hükmetmiştir. Avusturya makamlarının Yunan iltica usulünde ve sığınmacıların yaşam ve tutukluluk koşullarında ciddi eksiklikler bulunduğu farkında olmalarının gerekmesine karşın, bu eksikliklerin söz konusu zamanda 3. madde eşiğine ulaştığını bilmek zorunda olmadıklarına kanaat getirmiştir.

Bk. ayrıca: 7 Mayıs 2014 tarihli [Safaii / Avusturya](#) (Daire) kararı.

Mohammadi / Avusturya

3 Temmuz 2014 (Daire kararı)

Bu dava, Avusturya makamları tarafından *Dublin II Tüzüğü* uyarınca bir Afgan sığınmacı hakkında verilen, Macaristan'a sınırdışı edilme emri ile ilgiliydi. Başvuran bilhassa, sığınmacıların sistematik bir şekilde tutuklandığı Macaristan'a zorla nakledilmesi halinde, müessif koşullar altında hapis tutulma riskiyle karşı karşıya kalacağını iddia etmiştir. Ayrıca, Macaristan'da sığınma talebinin esası incelenmeden, muhtemelen Sırbistan (Macaristan'a giriş yapmadan önce içerisinden geçtiği ülke) olmak üzere üçüncü bir ülkeye *geri gönderilme* tehlikesi ile karşı karşıya kalacağından şikâyet etmiştir.

Mahkeme, başvuranın Macaristan'a **naklinin** Sözleşme'nin **3. maddesini** (insanlık dışı veya aşağılayıcı muamele yasağı) **ihlal etmeyeceğine** hükmetmiştir. Mahkeme; Macaristan'daki sığınmacıların ve bilhassa Dublin Tüzüğü kapsamında Macaristan'a nakledilen kişilerin durumu hakkındaki ilgili ülke raporlarının, sığınma taleplerinin incelenmesi ve sığınmacıların alıkonulmasına ilişkin Macar sisteminde sistematik eksiklikler olduğuna işaret etmediğini göz önünde bulundurarak; mevcut durumda başvuranın, Macaristan'a sınırdışı edilmesi halinde, Sözleşme'nin 3. maddesine aykırı bir muameleyle maruz kalma konusunda gerçek ve özel bir risk altında olmayacağına kanaat getirmiştir.

Shafiri ve Diğerleri / İtalya ve Yunanistan

21 Ekim 2014 (Daire kararı)⁶

Bu dava, özellikle Yunanistan'dan İtalya'ya yasadışı bir şekilde giriş yaptıkları ve ölüm, işkence veya insanlık dışı ya da aşağılayıcı muamele riskiyle yüzleştikleri kendi ülkelerine

⁶ İşbu karar, Sözleşme'nin 44. maddesinin 2. fıkrasında öngörülen koşullar çerçevesinde kesinleşecektir.

sınır dışı edilme korkusuyla söz konusu ülkeye hemen geri döndüklerini iddia eden³² Afgan vatandaşı, iki Sudan vatandaşı ve bir Eritrea vatandaşı hakkındadır.

Mahkeme, Mahkeme önündeki⁷ yargılama işlemleri sırasında avukatlarıyla düzenli bir şekilde iletişim kuran dört başvuran hakkında, iltica usulüne erişimin sağlanmaması ve kötü muameleye maruz kalma olasılığıyla Afganistan’a geri gönderilme riski gerekçeleriyle Sözleşme’nin **3. maddesi** ile birlikte (insanlık dışı ve aşağılayıcı muamele yasağı) **13. maddenin** (etkili başvuru hakkı) Yunanistan tarafından ihlal edildiğine; İtalyan yetkililer söz konusu başvuruları Yunanistan’a göndererek, onları Yunanistan’ın iltica usulündeki eksikliklerden kaynaklanan risklere maruz bıraktıkları için İtalyan yetkililer tarafından Sözleşme’nin **3. maddesinin** ve **4 no.lu Protokol’ün 4. maddesinin** (yabancıların toplu halde sınır dışı edilmeleri yasağı) ihlal edildiğini; ve Ancona limanında iltica usulüne veya herhangi bir başvuru yoluna erişim sağlanmadığı gerekçesiyle İtalya tarafından Sözleşme’nin **3. maddesi** ve **4 no.lu Protokol’ün 4. maddesi** ile birlikte **Sözleşme’nin 13. maddesinin** ihlal edildiğine karar vermiştir.

Bu davada, Mahkeme, özellikle, davaların çoğunluğunda, İtalya sınırında görevli yetkililerce Adriatic Denizi limanında, feribot kaptanlarına Yunanistan’a gönderilmek üzere teslim edilen ve böylece usulü ve temel haklarından yoksun bırakılan kişilere uygulanan otomatik sınır dışı etme uygulamasına ilişkin olarak birçok endişenin paylaşıldığına hükmetmiştir.

Ek olarak, Mahkeme, Dublin sisteminin Sözleşme’ye uygun bir şekilde uygulanması gerektiğini hatırlatmıştır: toplu halde veya rastgele sınır dışı etme uygulamasının hiçbir şekli, söz konusu sisteme atıfta bulunarak gerekçelendirilemez ve sınır dışı etme uygulamasını gerçekleştiren Devlet, ülkesine geri gönderilen kişinin karşılaşacağı riskler değerlendirilmeksizin gönderilmesini engellemek için gönderildiği ülke tarafından iltica politikası uygulamasında yeterli güvencelerin sağlandığından emin olmalıdır.

Tarakhel / İsviçre

4 Kasım 2014 (Büyük Daire Kararı)

Bu dava, İsviçreli yetkililerinin Afgan bir çift ve altı çocuğunun iltica başvurusunu incelemeyi reddetmeleri ve onları İtalya’ya geri gönderme kararı hakkındadır. Başvuranlar, özellikle, “karşılaşacakları muameleye ilişkin olarak kişisel güvencelerin olmadığı halde” İtalya’ya geri gönderilirlerse, İtalya’da sığınmacıların kabulüne ilişkin düzenlemelerdeki “sistemik

⁷ 31 diğer başvuru hakkında, Mahkeme Sözleşme’nin 37 maddesi uyarınca (kayıttan düşme), başvuruyu kayıttan düşürmeye karar vermiştir.

eksikliklerle” bağlantılı olarak insanlık dışı ve aşağılayıcı muameleye maruz kalacaklarını iddia etmişlerdir. Başvuranlar, ayrıca, İsviçreli yetkililerin kişisel durumlarını yeterince değerlendirmediklerini ve aile olarak durumlarını dikkate almadıklarını ileri sürmüşlerdir.

Mahkeme, İsviçreli yetkililerin, İtalyan yetkililerden çocukların yaşlarına uygun bir muameleyle ve aile bir arada tutulacak şekilde kişisel güvenceler sağlanmaksızın Dublin Tüzüğü uyarınca başvuruları İtalya’ya geri gönderdikleri takdirde Sözleşme’nin 3. maddesinin (insanlık dışı ve aşağılayıcı muamele yasağı) ihlal edilmiş olacağına hükmetmiştir. Mahkeme, özellikle, İtalya’daki kabul sisteminin mevcut durumu göz önüne alındığında ve gönderilme yerinin özel koşullarına ilişkin detaylı ve güvenilir bilginin yokluğunda, başvuruların İtalya’ya geri gönderilmeleri halinde, İsviçreli yetkililerin başvuruların çocukların yaşlarına uygun bir şekilde muameleyle karşılaşmalarını amacıyla yeterli güvenceyi sağlamadıklarına hükmetmiştir. Mahkeme, ayrıca, başvuruların Sözleşme’nin 3. maddesi uyarınca şikâyetlerine ilişkin etkili başvuru yoluna sahip olduklarına karar vermiştir. Buna göre, 3. madde ile birlikte ele alındığında 13. madde uyarınca (etkili başvuru yolu) söz konusu şikâyeti açıkça dayanaktan yoksun olduğu gerekçesiyle reddetmiştir.

A.M.E. / Hollanda (no. 51428/10)

13 Ocak 2015 (kabul edilebilir hakkında karar)

Somalili bir sığınmacı olan başvuran, İtalya’ya geri gönderilmesinin kendisini kötü yaşam koşullarına maruz bırakacağı ve İtalyan yetkililerin iltica başvurusunu yeterince incelemeksizin kendisini doğrudan Somali’ye göndermelerinden korktuğu konularında şikâyetçi olmuştur.

Mahkeme, başvuranın İtalya’ya geri gönderilmesi halinde, maddi, fiziksel veya psikolojik yönden ele alındığında, 3. maddenin kapsamına girmeye yetecek kadar mutlak bir zorluk riskiyle yüzleşme olasılığını desteklemediği gerekçesiyle, Sözleşme’nin 3. maddesi uyarınca (insanlık dışı ve aşağılayıcı muamele yasağı) başvuranın şikâyetinin **kabul edilemez** (açıkça dayanaktan yoksun) olarak nitelendirmiştir. Mahkeme, özellikle, Tarakhel / İsviçre (bk. yukarıda) davasındaki üç küçük çocuğu olan bir aile olan başvuruların aksine, başvuranın bağımlılığı olmayan sağlıklı bir genç olduğunu ve İtalya’da sığınmacıların mevcut durumunun M.S.S. / Belçika davasının (bk. yukarıda) görüldüğü sırada Yunanistan’daki durumla karşılaştırılmasının imkansız olduğunu belirtmiştir. İtalya’daki kabul düzenlemelerinin yapısı ve genel durumu, bu nedenle, söz konusu ülkeye bütün sığınmacıların geri gönderilmesine bir engel teşkil ettiği söylenilemez.